

и упоритый Андроникъ склонилъ на Святославово-то исканіе и му далъ внукъ си Теодоръ, коіато му донесла придъ черноморскы-ты градове, коіто былъ призелъ той съ бой.

Другы-ты четырнадесять годины отъ царуваніе-то си Святославъ прѣкаралъ забравенъ отъ византийскы-ты лѣтописци. Види-ся, че жена му Теодора је направила да има миръ между Святослава и Андроника.

Святославъ умрѣлъ въ 1322 год. и оставилъ наслѣдникъ на царство-то сына си *Георгина*, който за спомянъ на дѣда си ся-нарѣклъ *Тертеръ*. Георгій былъ роденъ отъ прѣвж-тѣ Святославовѣ женѣ. Святославъ доклѣ былъ оште живъ, въ Тръново имало једнѣ враждебнѣ партиѣ сряшто Византийци-ты, коіато работила независимо отъ царштинѣ-тѣ и имала за главатаръ Георгина Святославова. Той ималъ съгядаче въ Цариградъ, та добрѣ познавалъ работы-ты, и штомъ ся-вѣцарилъ налѣтѣлъ на Пловдивъ и го призелъ (1322 г.).

Тоя сполученъ бой направилъ та и другъ јединъ блъгарекый войвода налѣтѣлъ съ войскѣ-тѣ си възъ Одринъ. Нъ това налитаніе было злочесто за Георгина: младый Андроникъ излѣзлъ съ силнѣ войскѣ, та отбѣлснѣлъ блъгарскѣ-тѣ войскѣ и ѣ гонилъ до Сливенъ, отъ дѣто ся врьнѣлъ съ безброенъ добытъкъ, който отнялъ отъ мирны-ты селане. Въ 1323 год. умрѣлъ и Георгій, който оставилъ слѣдъ себе си, както и много другы блъгарскы царѣ, само једно имя и новы крѣвавы страници въ историѣ-тѣ.

Слѣдъ смръть-тѣ на Георгина Святославова блъгарскы-ты области зели пакъ да ся-растурять.